

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám
hová a lap szellemi részét
illető közlemények küldendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová az
előfizetési pénzek, a hirde-
tések és ezeknek díjai, va-
amint a felszólamlások kü-
lendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
hivatalhoz küldendők. Nyílttér scra 1 korona.

Néhány őszinte szó a polgári iskola gondnokságához.

Hosszú idő óta voltunk nyugodt szemlélői annak az áldatlan küzködésnek, amely polgári iskolánk tantestületében folyik. Nyugodtan néztük s csak önmagunknak vallottuk be megbotránkozásunkat azok fölött az intriquék fölött, amelyek polgári iskolánkban folynak az intézet igazgatója ellen s mely intriquéknak és személyes gyűlölködéseknek sikerült elérniük azt, hogy ezen nagy áldozatok árán s nem kis fáradozással létesített intézményünk erkölcsi alapjait, tekintélyét már-már megingatták.

Napról-napra vártuk, hogy a tanfelügyelőség erélyes intézkedéssel véget fog vetni a botránynak, hittük, hogy végre is a polgári iskola gondnoksága, amelynek tagjai előtt játszódna le az áldatlan személyeskedő hajsza jelenetei, kifogy az itt épen nem helyén való s majdnem télen-séggel határos türelemből és erélyes közbelépésével sietni fog a tanfelügyelőséget arra bírni, hogy hagyományosnak látszó lassúságával hagyjon fel ebben az ügyben, hol minden perc veszteség erkölcsi kárral jár.

Mindezideig vártunk, de mivel nem láttunk még a mai napon sem semmi nemü eredményt, a közérdek kényszerít bennünket arra, hogy mint a nyilvánosság organuma szavunkat felemeljük, annál is inkább, mert úgy tűnik fel, mintha az iskola gondnokság a közérdek rovására egyéni érdekeket kímélne.

Felhívjuk tehát az iskola gondnokság becses figyelmét arra, hogy a közoktatásügyi m. kir. miniszteriumnak az 1876. évi 28 t.-cikk alapján az állami népoktatási tanintézetek gondnoksága számára kiadott „Utasítás” II. fejezetének 17. §-ában a többek között az is benne van, hogy: „A gondnokság szigorúan felügyel a rendes, a segéd és a megbízott tanítóknak ugy erkölcsi magukviselésére” stb. stb. A második bekezdésben pedig az is benne van, hogy erkölcsi kihágás stb. esetén jelentést tesz a gondnokság a tanfelügyelőségnek.

Nem hiába idéztük ezt a paragrafust, hogy nagy okunk van rá, legjobban bizonyítja az a körülmény, hogy a dolgok ma már annyira fejlődtek, hogy a tantestület bizonyos tagjai ellen oly vádak vannak közforgalomban, melyek hacsak legcsekélyebb részükben igazak is, jogosan teszik kétségbevonhatóvá a tantestület egyes tagjainak erkölcsi megbízhatóságát, hogy a szülők jogos aggodalommal eltelve küldik gyermekeiket abba az iskolába.

A polgári iskolai gondnokság kötelessége ebben az ügyben világosságot teremteni, meggyőződni, hogy azok a vádak, amelyek ma már közszájjon forognak, igazak-e, vagy nem? Akár igazak, akár nem, az ügyet mindenestre alaposan, kellő körültekintéssel és tapintattal meg kell vizsgálni, mert ezek az állapotok tarthatatlanok.

A közvetlenül érdekelt tantestületi tagok bizonyára csak jó néven vehetik az iskola

gondnokság erélyes fellépését, mert ha ártatlanok, ez a legalkalmasabb eszköz arra, hogy az alaptalan és ez esetben méltatlan támadások megszűnjenek, viszont, ha a támadások alappal bírnak, a tantestület érdemes tagjai megszabadulnak azoktól az egyénektől, akik az egész intézmény tekintélyét és erkölcsi alapjait veszélyeztetik és így az ártatlanoknak is csak kárára vannak ott, ahol ez esetben egy pillanatig sem tűrhetők meg.

Mi szent kötelességet teljesítünk, mielőtt az iskolagondnokságot kényszeríteni akarjuk ez úton, hogy elvállalt missióját minden téren pontosan teljesítse.

Mi sajnáljuk legjobban, hogy ezen, társadalmunk tisztos egyéneiből álló testületet, a nyilvánosság terén kell feladatára figyelmeztetnünk, de első rangú érdekünk most már, hogy: ense recidendum est vulnus, quod medicare non potest!

Nincs helye többé, mélyen tisztelt iskola-gondnokság, a keztyűs kéz politikájának! Tessék belenyulni a dolgok kellő közepébe, fellépni erélyesen, hogy nyoma maradjon, hogy eredményt lássunk.

Eminens érdekekről van szó, tehát joggal elvárhatjuk, hogy azok akik kitüntető tisztséget töltenek be, kötelességüket, legyen az bár keliemetlen, szomorú kötelesség, de férfiasan teljesítsék.

Polgári iskola.

E czim alatt márcz. 8-án, az „Abony” 10-ik számának hasábjain egy cikk jelent meg, mely

égette homlokát a gondolattól, hogy ez a gyalázatos lopás majdnem megtörtént. Mi lesz, ha ez a vén béres nem jön ide panaszra, ha a cselédség elfogadja a konvenzióban ezt a szemétbuzát? Az, hogy a lopás tényé, megmáshatatlan tényé válik. A földesur meglopta volna a saját cselédjeit. A vidéken azt sugdosták volna a parasztok: A Déznaváry urasághoz ne menjetek szolgálni, mert rosszabb az az utolsó árendás zsi lónál: ellop minden tiz buzaszem közül hármat. Ovakodjatok a tolvaj földes urtól!

Déznaváry sápadt homlokán erre a gondolatra kiverődött a hideg verejték. Ő csak takarékoskodni akart s kevésbe mult, hogy tolvajjá nem lett. A fukarság ujjai ragadásak: a másé is könnyen hozzá tapad. Déznaváry önkénytelenül megnézte kezeit: ezek eddig mindig tiszták voltak és tisztán is kell maradniuk.

Amint így nézte azokat a mindedig mocskotalan ujjakat, a fényes jeggyűrű eszébe jutatta feleségét, azt a könnyelmű, pazar, szeszélyes fejű, édes száju, szép asszonyt, a ki oda juttatta őt, hogy a piszkos zsugoriság révén majdnem lopásra vetemült.

Boldogtalan házasesetere gondolt. Nőül vett egy leányt, kinek szépsége fölgyjuttotta érzeit. A szépség az első szóra mindjárt igent mondott. Ha Déznaváry szeretőnek akarja őt, megkapta volna ugy is. A szépség ugyanis járt volt már a piacon és tudta, hogy mennyit ér. Arról álmodni sem mert, hogy olyan vásárló is akad, a ki nevet, rangot ad cserébe az ő szép, de olesó

TÁRCZA.

Nász.

Valahol messze,
Fehér ravatalán,
Myrthus-koszorúsán
Kiterítve a lány . . .

Valahol messze,
Nőtáival temetnek:
Egy barna legénynek
A szive repedt meg . . .
Bpest, 1903. febr.

Nádas Béla.

A jégeső.

Irla: Péterfi Gyula.

Déznaváry Arthur odanyújtá aristokratikus fehér kezét Sánta Béni öregbéres elé, aki a maga, cserfahéjszínű, rengeteg markából átperregtetett egy csomó gabonaszemet az ur keskeny, puha tenyerébe.

— Ocsú ez, nagyságos uram, nem cseléd-buza. Az utolsó zsidó árendás sem merne ilyet tukmálni a cseléd nyakára. Hogy tehetné azt egy Déznaváry uraság! Ezt mondtam az ispán urnak is, a ki bizony jobb szívvél lehetne a szegény ember iránt.

Déznaváry Arthur közelítte szemüvegéhez a marék magot, aztán egyik tenyeréből a másikba öntötte át. A brillant-gyűrű szivárvány-fényű tűzszikrákat szórt, mintha védekezne a piszkos por ellen, mely a szemetes, gázos buzából szerteáradt.

Nem lehetett tagadni, a búza csakugyan a leghitványabb salak volt, mely szinte feketéllett a konkolytól. Déznaváry visszatöltötte a magot Sánta Béni tenyerébe s azzal bocsátá el az öreget, hogy beszélni fog az ispánnal.

Mikor magára maradt, sokáig alá s feljárt a tágas, elegáns dolgozó-szobában, hátra tett kezekkel, előrecsüggesztett fővel, melyben gondok vivódtak . . .

Tehát odáig jutottunk, hogy a Déznaváry uraság cselédje az utolsó zsidó árendásra hivatkozik, mint olyanra, a ki emberségesebb a szegény ember iránt. Déznavárynak eszébe jutott, hogy ő maga volt az, a ki az ispánt utasította, hogy ahol egy garast megtakaríthat, ott tegyen próbát: valjon nem lehetne-e három krajczárt is megtakarítani. A fukarságig szigorú takarékoskosságot parancsolt. Az ispán követte az utasítást. A cseléd-buzánál minden tiz szemből megtakarított hármat s adott helyette szemetet. Ez is haszon az uraságnak, hanem piszkos, lopott haszon biz az. Hogyan? Egy Déznaváry lopjon egy paraszt buzájából? Verem feltörő buzatolvaj, sőt annál is rosszabb legyen egy magyar földesur!

Déznaváry felháborodott lelke mélyéből. Az olyan ur, mint ő, meg fogja adni hiány nélkül azt, a mivel a cselédnek tartozik. A szegény

súlyos vádakkal illette, úgy a polg. isk. gondnokságot, mint az isk. ügyvitelét.

Nem akarok a cikkek irójával polemikába bocsátkozni s ezért válaszul csak a miniszteri rendeletek szövegét adom itt közre.

Tehát ime:

„1900. évi 40.863 sz. a. (1900. aug. 9.) az állami népoktatási tanintézetek gondnoksága számára az 1868. XXXVIII. és az 1876. XXVIII. t.-cz. végrehajtása tárgyában kiadott Utasításnak a polg. iskolákra vonatkozó §-ait illető módosítások tárgyában.

R e n d e l e t.

Miheztartás és megfelelő további eljárás végett értesitem a kir. tanfelügyelőséget, hogy az 1876. évi szeptember hó 2-án 20.311 sz. a. kelt itteni rendelettel az állami népoktatási tanintézetek gondnoksága számára az 1868. évi XXXVIII. és az 1876. évi XXVIII. t.-cz. végrehajtása tárgyában kiadott Utasításnak a polgári iskolákra vonatkozó §-ait illetőleg a következő módosításokat rendeltem el: (Lám-lám hát még sem az 1876 évi 20.311 van ma is érvényben!)

1. Az állami népoktatási tanintézetek gondnoksága minden egyes polgári iskola anyagi ügyeit (?) az elemi iskolától elkülönítve kezeli.

3. A tanulókat szept. hóban az igazgató veszi fel.

5. A beiratási díjat és a tandíjat az áll. polg. iskolákban a vall.-és közokt. miniszter állapítja meg.

A tandíjak kezelésére az 1874. évi május 7-én 5895 sz. alatt az 1890 évi márczius 19-én 56.707/89. sz. alatt, az 1896 évi 48.316 sz. alatt kiadott rendeletek az irányadók.

6. A polg. isk. nevelési, tanítási összes ügyeit az igazgató vezeti és igazgatja, ki az iskolai tanulmányok vezetésében közvetlen a kir. tanfelügyelő hálasköre alá tartozik.

Az igazgató osztja be a tantárgyakat a tanévek meghallgatása mellett az egyes tanárok között, kellő tekintettel a szakoktatás érdekeire és követelményeire, lehetőség szerint a tanárok kívánásaira; ő készíti el a heti órarendet; felosztja tekintettel a teendők egyenletes megosztására az intézeti mellék teendőket; kijelöli az osztályfőnököket.

A polgári iskolai igazgató gyakorolja tanulmányi és fegyelmi tekintetben is a közvetlen felügyeletet a vezetésére bízott intézet felett s azokról első sorban felelős.

9. A népoktatási tanintézetek gondnoksága számára az 1876 évi 20.311 sz. a. kiadott utasítás 17 szakaszában foglalt azon teendők, melyek eddig a gondnokságra voltak ruházva, ezentúl a polgári iskolai igazgatók kötelességei közé utaltatnak. Az igazgató különös figyelmet fordítson arra is, hogy a tankönyvek és taneszközök megszerzése körül vissza élesek elő ne forduljanak.

12. A népoktatási tanintézetek gondnoksága számára kiadott utasítás 27 §-a alá foglalt fejezetnek e) pontjában jelzett, a növendékek fegyel-

vezéséről. A férfit vakká tette a szenvedély, sietett lefizetni a nagy árt a hamis portékáért. Mikor aztán a szépség övé lett, akkor tudta meg, hogy milyen vásárt csinált.

Ha a fővárosi utcák aszfaltjairól szedett volna föl egy olyan világleányt, ki a szembe jövők fürkésző tekintetére az arcfátyol alul kacintásokkal válaszol: akkor se tehetett volna rosszabb választást. Azok között a parfümös, festett szemöldökű, divatos esavargónők között van akárhány a ki bukott, anélkül, hogy rosszá lett volna. Némi az ő, világnak odakinált kebele alatt gyöngéd, jó szívet visel, mely a súlyedés dacára, lenn az iszapban is mindig gyöngy marad . . .

Óh, nagyon boldogtalan választás volt az övé. A leány, akit nőül vett, nem szerette, csak eladta magát neki. Aztán meg is fizettette testének minden porcikáját. A marokkói rabnővásáron sem volt ennél drágább vásár soha. Az asszony meg volt elégedve. Férjében megtalálta azt az embert, akit kizsákmányolhat. Valóságos fosztogatás volt az, a mit ez emberen végbevitt. Üres lelkének egyetlen szórakozása a pazarlás volt. A pénzt magát megvetette, hanem abban gyönyört talált, ha két kézzel szórhatta — A férj addig engedte magát zsarolatni, míg az erős, nagy vagyon inogni kezdett a pazarló asszony szoknyája libegésétől.

Próbált a nőnek lelkére beszélni. Volt is annak lelke! De könyei voltak s azokat hullatta. Ezek a könyvek elmosták a férj elhatározását, hogy felesége hóbortjait korlátozni fogja.

(Folyt. köv.)

mezését illető eljárás ezentúl kizárólag a tantestület feladatát képezi.

A használatba veendő tankönyvek javaslatba hozatala a tantestület jogkörébe tartozik. A javaslat azonban legkésőbbben május hó folyamán jóváhagyás végett a kir. tanfelügyelőhöz felterjesztendő.

15. A népoktatási tanintézetek gondnoksága számára kiadott utasítás 50 és 51 szakaszaiban a polgári iskolákat illető és eddig a gondnokság hatáskörébe utalva volt összes teendőket a kir. tanfelügyelőre ruházom.

18. Az 1876. évi szept. hó 2-án 20.311. sz. alatti vall.- és közokt. miniszteri rendelettel az állami népoktatási tanintézetek gondnoksága számára az 1868. évi XXXVIII. és 1876. évi XXVIII. t.-czikk végrehajtása tárgyában kiadott utasításnak 13, 21, 23, 25, 33, 34, 35, 36, 37, a), B), 38, 39, 40, 45, 46, 47, 48, 49, 54, 55, 56 és 57 §-ait a polgári iskolákra nézve hatályon kívül helyezem."

Ebből tehát beláthatja a t. cikkíró, hogy tévedett.

Legyen nyugodt, a gondnokság tudni fogja és tudja kötelességét.

Abony, 1903. márcz. 20.

Dudás József
igazgató.

Márczius Idusán.

Abony, 1903. márczius 16.

K ü l s ő ü n n e p é l y.

Abony város hazafias közönsége 55 év alatt egyetlen-egyszer sem mutatta ki oly nagy fokban lelkesedését mint éppen a vasárnap végbement márczius 15. ünnepélyén. Hatalmas czáfolat volt ez a lelkesedés, azokra az állításokra, mintha a hazafias ünnepélyek már lejárták volna magukat, mintha azok a szölamok, melyek ilyen alkalmakkor elhangzanak, teljesen elvesztették volna hatásukat. — Mentsen is meg az Isten attól, hogy a nemzet ignorálná valaha multját s multjából azon eseményeket, melyeknek folyton lobogó fátylaként kell a jelenben és jövőben világítaniok a nemzeti öntudat ébredésére. — A történeti nagy események ignorálása, egyenlő volna azzal a lassan emésztő halállal, amely egyenként örölné szét azon szalagokat, amelyek a nemzetet éltető gyökerehez, multjához fűzik. És amely nemzetnek megbecsülni való multja nincs, az a nemzet megszűnt élni. Ettől a magyarnak nem lehet oka félni addig, míg oly lángoló hazafiúi és honleányi lelkesedéssel tartja kegyeletben nemzeti ünnepélyeit, mint éppen azt márczius 15-én tette. Méltó volt ez az ünnepély a nagy nap jelentőségéhez, Abony város hazafias lakosságához és méltó volt ahhoz a programhoz, melynek keretében az ünnepély megtartatott, miről alábbi soraiakban számolunk be.

Reggeli 6 órakor 48 ágyulövés emlékeztette a lakosságot a nagy nap virradatára. Középületeken, üzleteken és magánházakon nemzeti színű zászlókat lengetett a hős tavaszi szél. 1848 márczius 15-én is ilyen szellős nap lehetett, csak hogy akkor a szellőhöz jókora záporosó is járult; most a zápor elmaradt s ahelyett gyönyörű tavaszi verőfényes délután köszöntött be, ami kiválóan alkalmas volt a 3 órakor kezdődő külső ünnepély megtartására. — A három ágyulövés eldördülése után felvonultak a különböző egyletek zászlóik alatt a Kossuth-térre, ahol már akkor több ezer főből álló közönség várta az első zenekar hazafias nótái mellett az ünnepély kezdetét. — Sorrend szerint az ünnepélyt Kovács Bela karnagy vezetése alatt működő iparos dalárda, a Hymnus elnevelésével, nyitotta meg. Ezt követte Veverán István róm. kath. tanító, lapunk főmunkatársának szaválata. A dalárda közreműködésével nagy hévvel, igaz, benső lelkesedést keltve, adta elő Petőfi Sándor „Nemzeti dalát“, a „Talpra Magyar!“ — Egy kis életkép volt ez, az 1848. márczius 15-iki eseményekből, amikor is tudvalevőleg a „Talpra Magyar!“ eskümintáját Petőfivel egyszerre dörögte el a nép. — Tanári bölcsességgel, a hazafias lélek magas szárnyalásával tartott ünnepi szónoklatot Dr. Danóczy Antal Nagykőrös főgymnasiumának kitünő képzettségű tanára. A félórás ünnepi beszéd az 1848. márczius 15-iki és előtti idők azon átalakító eszméivel foglalkozott, melyek nagygyá, egyénileg önállóvá tették a Magyar nemzetet. — Temesközy Gerzson lapunk felelős szerkesztőjének „Ötvenöt év!“ című költeményét Kozma Andor ev. ref. lelkész szaválta el szép előadásban, tel-

jesen átérzve a költemény intenczióját, érvényre juttatva azon hazafias vágyakozást, melyszerint szabadnak, függetlennek óhajtaná látni minél előbb a Magyarok hazáját. E költeménynek több részlete, a gondolat és kifejezések szépségét tekintve, kiváló költőinknek is dicsőségére válnék. — A szónoklatokat Temesközy lapszerkesztőnk, az ünnepély buzgó szervezőjének lelkes záróbeszédje követte, melyben köszönetet mondott Abony város hazafias közönségének az imponáns megjelenésért, az egyleteknek s a szereplőknek szíves közreműködésükért. — A szavalatok és szónoklatok közeit az iparos dalárda következő énekszámai töltötték ki: Nemzeti lobogó, — Élj őseink hazája, — Kossuth hymnus, — Szózat. Valamennyi énekszám kifogástalanul szép összhangzattal, tüzzel, hazafias átérzéssel volt előadva, mely kiváló sikereknél fogva a dalárda szereplése az ünnepély magasztosságát nagymértékben emelte és pedig arra a fokra, amelyen túl kívánni való aligha volt. Kovács karnagy odaadó lelkes vezetése s a tagoknak az ének kultiválása iránti dicséretes hajlama ez ünnepélyen is lényeges tanubizonyoságot szolgáltatott amellet, hogy 20 taggal bár, de szívós tömörüléssel s kitartó szorgalommal nagyon szép eredményeket lehet elérni.

Az összes szereplőket, a dalárdát a hazafias közönség kitörő lelkes éljenzéssel tüntette ki. A szónokoknak és a dalárda vezetőjének többen gratuláltak, különösen Temesközy rendezőnek, aki fáradtságot nem ismerő buzgalommal az ünnepélyt szervezte s oly alakban állította ki, hogy az feledhetetlen marad Abony város hazafias közönsége előtt az idők végéig.

A „Szózat“ elnevelése után vége lévén a külső ünnepélynek, az óriási közönség lassu hullámzással szétoszlott.

A z „I p a r t e s t ü l e t“ h á z i ü n n e p é l y e.

A szétoszladozó roppant közönségből egy nagy csapat az Ipartestület nagy termébe vonult Szakáll Lajos ipartestületi elnök és Király Ferencz testületi jegyző kezdeményezéséből létesült házi-ünnepély programjának élvezésére. — Az ünnepélyt az iparos dalárda a Hymnus elnevelésével nyitotta meg. Ez után Szakáll Lajos ipartestületi elnök beszédben jelezte az ipartestület kegyeletét a márczius 15-iki események iránt, minek folyamán a testület házi ünnepélye; kéri egybegyűlteket a műsor figyelmes meghallgatására. — Az ünnepi beszédet Fabri János bölcsészettan hallgató tartotta. Szép készültséggel adta elő mindazon eseményeket, melyek 1848. márczius 15-ét nagy nappá avatták. — Lehoczki Joachim érzéssel, hatást keltve szaválta el Szabolcska Mihály „Márczius 15“ című költeményét. — Kiváló tetszést aratott Király Ferencz Petőfi Sándorról tartott felolvasásával. A mű egy kis korrajznak felel meg az 1848-as időkől, melynek középpontját Petőfi képezte az ő utólráhetetlen lángoló hazafias költészetével. Úgyesen alkalmazott idézetekkel tette szerző kedvessé, élénkké felolvasását. — A műsor többi pontjait az iparos dalárda igen jól sikerült énekszámai töltötték ki.

Szakáll Lajos záróbeszédjével s a Honfidal elnevelése után az ipartestület kellemes emlékü házi-ünnepélye véget ért. A közönség egy része eloszlott, másrésze visszamaradt, hogy jelen lehessen az esteli társas vacsorán.

E g y l e t e k b e n.

A nagy nap emlékét majdnem valamennyi egylet társasvacsorákkal ülte meg s azokon lelkes toasztok mondattak még pedig elég szép számban.

A Polgári Körben Komáromy József magyaros felköszöntőben éltette a kör tagjait és a vendégeket s azok egészségére üritette a kör ezüst serlegét. Veverán István a vendégekre emelte poharát, megköszönvén a rendezőség nevében a szíves közreműködést. Dr. Danóczy a többi nemzettek nagy nemzeti ünnepélyeit párhuzamba állítva márczius 15-tel, az uralkodó és a nép szellemi kapcsolatára mondott tartalmas toasztot. Gulyás bácsi és Sztahó Lajos a régi időkől mesélgettek.

A Kath. Olvasóegylet a Kath. Munkásgegyelettel együttesen áldomásozott. Itt Király János, Somodi István, Varga éltették a vendégeket. Dr. Danóczy a szabadság, egyenlőség, testvériség eszméjét fejtegette; Temesközy az egyletek felvirágzására üritett poharat.

A Népkörben, Ipartestületben, 48-as Körben — hol az ünnepély szónokai mindenütt látogatást tettek s a legkitüntetőbb fogadtatásban részesültek, — igen népes társasvacsorával, lelkes beszédekkel és táncmulatsággal áldoztak márczius 15. soha el nem halványuló emlékének.

MI UJSÁG?

— **Felhívás** a polgári iskola tanulóinak t. szülőihez. A fenforgó súlyos körülmények kényeszeritene arra, hogy — multkor tett ígéretémhez képest — a t. szülőket, f. hó 23-án, holnap délután 3 órára, a városház tanácstermébe értekezletre összehívjam, kérem a teljes számban való szíves megjelenésüket.

Abony, 1903. márcz. 21.

Temesközy Gerzson, szülő.

— **Eljegyzés.** Dobói Dobay László, a nagy körösi főgymnasium rokonszenves ifju tanára, eljegyezte Póka Kálmán ügyvéd kedves leányát Leonát. Az ifju völgeny városunk társas körében is ismeretes rokonszenves egyén.

— **József nap.** A polgári iskola fiu tanulói igen szép ovációban részesítették névnapján Dudas József igazgató tanárukat; az egész második osztály ünnepélyesen felöltözve jelent meg az előadáson s Vaczek Béla tanuló szépen átgondolt beszéddel üdvözölte derék igazgatójukat, megköszönve „a fáradságot, melyet önfeláldozólag rájuk fordít, a mely, hogy őszinte szívből jön, mutatja — úgy mond — azok az ibolya esokrok, melyekkel hálás tanítványai e napot kellemessé igyekeztek neki tenni“ Az igazgató szépbeszédben köszöntötte meg az ovációt s szorgalomra, kitartásra s a nemes érzelmek ápolására buzdította tanítványait. Az igazgatót nagyon sokan keresték fel szívélyes gratulációikkal. Tömösközy József tanítót pedig egy tintatartóval lepték meg elemi iskolai kis tanítványai névnapja alkalmából.

— **Jótekonyság.** Báró Harkányi gőzmalom 15 kor. 60 fillért juttatott szerkesztőségünkbe, a szegények segélyezésére; midőn ez uton a segélyzendők nevében hálás köszönettel nyugtatjuk, nyilvánosságra hozzuk, hogy az összeget holnap délelőtt fogjuk a szegények között kiosztani.

— **Üdvözlét.** Márczius 15-iki ünnepély alkalmával az Ipartestületben ünneplők Kossuth Ferencz orsz. képviselőt, a 48-as párt vezérét sürgönyileg üdvözölték, melyre Kossuth a következő levelet intézte:

Budapest, 1903. III/17.

Mélyen tisztelt Elnök Ur!

Az abonyi Ipartestület lelkes tagjainak hozzá, a magyar szabadság dicsőséges születésének évfordulója, Márczius Idusa — alkalmával — intézett kitüntető, szívélyes üdvözlét, önzetlen ragaszkodásának nyilvánulását, lelkem mélyéből köszönöm.

Fogadják az Ipartestület mélyen tisztelt tagjai, kedves nejeikkel és családjukkal együtt hazafiás, szíves üdvözlémet.

Kiváló tisztelettel:

Kossuth F.

— **Zaklatás.** A „Czeglédi Ujság“-ból vesszük át a következő hírt: „1000 meg 1000 szekaturával illetik a polgárságot a pénzügyi hatóságok. A pénzügyigazgatóság előszedte a régi betáblázásokat s annak alapján akarják a polgárokat tőkeamat adóval megróni. Azt nem vizsgálják meg, hogy valjon fönn áll-e a tartozás vagy nem, hanem a helyett, hogy behívják az illetőt és személyesen megkérdeznék a tényállásról, irásokat bocsájtanak ki s ha erre nem nyilatkozik, akkor a szent se menti meg a tőkeamat adótól. Jó lesz tehát a kinek megszűnt követeléseinek, azt mielőbb töröltetni, a mi pedig nálunk Abonyban elszokott hanyagoltatni, mert hát „a szent sem menti meg az adótól.“

— **Marhasó.** A Bpestvidéki pénzügyigazgatóságnál f. hó 2-án tartatott az 1897. évi I. t. cz. 3. §-a értelmében, az állattenyésztésre szükségelt mérsékelt árú marhasó forgalomba hozatala céljából Abonyban, Ujkécskén és Jász-Kara-Jenőn felállítandó marhasó áruda kezelésére versenytárgyalás. Nem tudjuk, hogy kereskedőink közül akadt-e vállalkozó.

— **Allami gyermekmenedékhely** fog épülni még ez év folyamán Kecskeméten, a városi tanács által ajánlatba hozott területen, t. i. a Rudolf lovassági kaszánya mögött lévő park belső részén E gyermekmenedékhelyek rendeltetése tudvalevőleg az, hogy ezekben az elhagyott vagy szülei gyámkodás nélkül pusztulásnak kitett gyermekeket csecsemő koruktól 15 éves korukig az állam veszi gondozása alá oly módon, hogy 7 éves korukig az állam fedezi a gyermekek összes fenntartási költségeit, 7-től 15-éves korig az illető községek vagy városok fizetik az ellátási költség egy részét, a mi azonban már nem nagy, mert a gyermekeket 12 éves korukban mesterségre vagy más

foglalkozásra adják. Az idén tető alá jön a nagy épület s a jövő évben pár száz gyerek nyer Kecskeméten elhelyezést.

— **Vérgyógyítás.** (Homopátia) A szenvedő emberiség érdekében hozott újabb gyógymódok között feltűnően kiválik a Vérgyógyítás, úgy egyszerűsége mint bámulatos eredményei folytán. Nincs az a gyógyfürdő, nem létezik az a gyógykezelés, mely oly tökéletes és tartós gyógyulásokat képes volna produkálni, mint ezen kellemes és semmi hivatási akadálytal egybekötött új gyógymód. A kik ezen kezelésben részesültek, tartósabb gyógyulást értek el, mint bármily már előbb alkalmazott gyógymóddal és „apostolokként terjesztik azt mindenütt. Javasolt ezen gyógymód és fényes eredménynyel lesz-ez alkalmazva asthma, köszvény, gyomor-, szív-, tüdő és bélbántalmaknál, ideg betegségeknél és súlyos, makacs bőrlajoknál. E gyógymód nagyképezettségű megalapítója dr. Kovács I. fővárosi orvos, kinek Budapest V. Váci-körút 18. sz. alatt egy, a célnak szolgáló rendelő intézete van, 15-év óta alkalmazva e gyógymódot legkiválóbb sikerrel és nem egyszer a legválságosabb beteget rövid idő alatt tartósan rendbe hozta. Mindazok, kik a felsorolt bajok egyikében szenvednek, igaz szívvel ajánljuk ezen ismert hírneves szaktudóshoz fordulni, mielőtt valamely gyógyfürdőbe mennének.

— **Mindenki tudja,** hogy a Mauthner-féle impregnált takarmányrépamag a legnagyobb termést adja, hogy konyhakerti magvaiból a legjobb főzelék és zöldség terem és hogy virágmagvaiból fakad a legszebb virág. — Szóval a Mauthner-éle magvak a legjobbak, készletei az legnagyobbak és árai igen olcsók.

— **Kossuth Ferencz** a következő nyílt levelet intézi a pártívekhez:

Legyen szabad Önt arra kérnem, hogy az Egyetértést, mennél szélesebb körben terjessze és mennél hathatósan támogassa szíveskedjék E lap harminez év óta küzd a függetlenségi párt hazafias elvei megvalósításáért; és mig egyrészt a hírlap-irodalom terén nagy tekintélyt szerzett, másrészt a függetlenségi párt feltétlen elismerésére lett érdemessé. Mióta vissza tértem hazámba, rövid két megszakitással, e lapnak voltam főmunkatársainak egyiké és most is az vagyok; és vezérezkékemben, melyek nevem aláírásával, rendszeresen megjelennek e lapban, találhatja meg mindenki törekvéseink irányzatát. A ki velem szellemi összeköttetésben akar lenni, fizessen elő e lapra.

Tisztelettel
Kossuth Ferencz.

Az „Egyetértés“ előfizetési ára:
negyedévre 10 korona
1 hóra 3 korona 60 fillér.

Az előfizetési összeg legezészerűbben postautalványon küldhető be „Egyetértés“ kiadóhivatala IV. Vármegeye-u. 11 sz.

— **A kis emberek szószólója.** Ezt a nevet egy fővárosi lap sem érdemli meg olyan mértékben, mint a Magyar Világ, amely deczemberben indult meg Benedek Elek szerkesztésében és amely főnállásának rövid ideje alatt szinte páratlan sikert ért el. Nem csoda! A Magyar Világ-ot bátor szókimondás, lelkes hazafiui érzés, törhetlen szabadelvűség jellemzik. A Magyar Világ minden politikai párttól függetlenül küzd a nemzet jogaiért, igazaiért és különös figyelemmel foglalkozik a nemzet zömét és igazi erejét képező kis emberek: az iparosok, kisgazdák, tanítók, tisztviselők érdekeivel. A Magyar Világ, melynek minden rovata, minden közleménye magas színvonalon áll, mert ezt a lapot a magyar hírlapírásnak kiváló munkásai írják (köztük Balogh Pál, Endrődi Sándor, Jancsó Benedek, Szaboleska Mihály, Gaál Mózes, Földes Géza, Vértesy Gyula, Lőrinczy György, Jakab Ödön, Szeredai Leó, Papp Ferencz, Lengyel Laura, Palásthy Marcell, Somogyi Endre, Szalay Károly, Nagy László, Száva János, stb.) a szó szoros értelmében a családok lapja. Amellett, hogy értesülései gyorsak, megbízhatóak és a közleményei érdekesek, gondosan ügyel rá, még a hirdetések szövegében is, hogy minden családapa nyugodtan adhassa serdülő gyermekei kezébe ezt a lapot. Tárcaí, regényei igazi irodalmi becsű munkák. Ennyi előnye mellett a Magyar Világ, mely a fővárosban már esti 5 órakor megjelenik, úgy hogy másnap reggelre már az ország legtávolabbi vidékein is ott van friss hírellel, mégis a legolcsóbb napilap, mert ugyszólván csak félányiba kerül, mint a többi fővárosi ujság. A Magyar Világ előfizetési ára ugyanis egész évre csak 8 forint, félévre 4 forint, negyedévre 2 forint, egy hónapra 70 krajczár. A Magyar Világ kiadóhivatala (Budapest, VI., Váci-körút 23.) készséggel küld mutatványszámot minden érdeklődőnek. Különösen figyelmeztetjük az iparosokat, hogy a Magyar Világ, mely az országos iparpártoló szövetség hivatalos lapja, állandóan közli az ipari munkákra való szállítási pályázatokat.

Van szerencsém értesíteni a n. é. közönséget, hogy

Ügyvédi Iródám

a Csillag féle házba (Gara-kocsma mellett) tettem át.

Tisztelettel

Dr. Révész Géza.

Ne aggódjon!

Ha barminő betegség gyötri is, rendelje meg a **páduai Szent Antal balzsamot**. Bámulatos az az eredmény, melyet a páduai Szent Antal balzsam gyógyító hatásával elért, már néhány korsó elhasználása után is! Felnőtteknél és gyermekeknél egyaránt használható főként a következő bajoknál: mindennemű gyomor bajnál, étvágytalanságnál, főfájásnál, ha az idegességtől származik is, hideglelésnél, tüdő- és mellbajoknál, influenzánál, hasbántalmaknál, székrekedésnél, vese- és májbajoknál, izom- és csúzbántalmaknál, továbbá köszvénynél úgy bevéve, mint bedörzsölve utolérhetetlen hatása van.

Kapható a feltalálónál:

HÜBNER JÓZSEF
gyógyszerésznél Baján.

Páduai Szent Antal balzsamomat a világhírű vodiczai szent forrás vizével készítem. Csak akkor valódi, ha feltaláló nevével és pecsétjével van ellátva és kőkorsóban van. Ára 1 korona 20 fillér használati utasítás mellékelve van minden korsónál.

Hat korsó rendelésnél ingyen postai szállítás.

